

RED WOODS

MINERAL-VATTEN

— OCH —

LÄSKEDRYCKER

— "GOLDEN KEY" är vårt fabriksmärke.

E. L. DREWRY, BRYGGERI

RIDEOUT & CO

Just nu ha vi fått ett stort lager barnvagnar etc. Nyaste modeller och moderata priser.

Kom och se!

RIDEOUT & CO. 401-3 Second Street, Kenora

UNGA MÄN

"LIFVETS HEMLICHETER"

Boken omhandlar livets hemligheter, äktenskapet, många släpplikt, hemliga synder, deras följder, förebyggande och botande o. s. v. och är i hög grad intressant. Sändes fritt i försäglad omslag till en lev som på ett postkort eller i bref insänder sin adress till den välbekända läkare-författaren N. ROSENBERG CO., 180 No. Dearborn St., Chicago, Ill., U. S. A.

POE, Alberta, är beläget inom ett område, där flera stora städer komma att förläggas.

Det är beläget i Albertas koldistrikt och faktiskt i samma gasproducerande område som sträcker sig från Medicine Hat Northward.

Det är beläget i ett praktiskt farmdistrikt hvarst finnes god tillgång på vatten, byggnadsvirke och kol för nybyggnadens behof. Poe blir därför en ort där man kan leva billigare än på något annat ställe i Västra Canada.

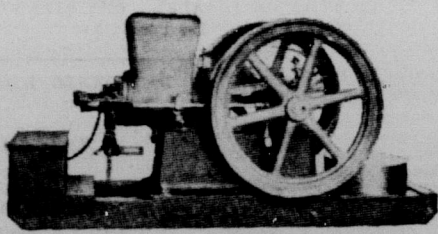
Grand Trunk Pacific järnvägen skall i år bygga en station på denna plats och man har således ett motse en snabb stegring af folkvägden.

Skrif efter broschyr med uppgift på pris och beskrifning på staden.

The Walch Land Company.
NORTHERN CROWN BANK BLDG.
COR. PORTAGE & FORT ST. WINNIPEG, MANITOBA.

Glöm ej att prenumerera på
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Köp inte den motor Ni behöfver förrän-

ni fått; vår katalog. Den sändes fritt. Studera dimensionerna på denna 6 hästkrafters motor; 6 tumslida; 8 tum piston, 36 tumslängd, 360 R.P.M. Ni bör skaffa er alla dessa upplysningar innan ni köper. Pris endast \$185.00, sändes färdigt att sätta i gång, uppsatt på "hardwood" ställning. Fabrikanten har 60 års erfarenhet i facket.

En gasmotor med enkel konstruktion, lättkött och bränslebesparande. Vi vet vad en farmares motor måste uträtta och vi ha den motor som kan utföra arbetet.

VÄR GARANTI

Vi garanterar absolut och utan villkor att hvarje motor besitter uppgifvet antal hästkrafter, samt att den är fullt tillfredsställande i fråga om arbete och fulländning. I annat fall återlämnas pengarna.

Observera dessa priser:
1½ H. K. \$39.50. 2½ H. K. \$57.50. 4½ H. K. \$127.50.
6 H. K. \$185.00. 8 H. K. \$245.00.

Skrif till oss i dag och begå denna kupong. Det lönar sig.

C. S. Judson Co., Winnipeg, Man.

C. S. JUDSON CO., 150 Princess Street, Winnipeg, Man.
Bäste Herr Judson:— (S.C.T.)

Var god och sänd mig er fria katalog öfver Gasoline Motorer, "Feed" Kvarnar, Vedsågar och Pumpar.

Namn
P. O. Provins

EN ÄKTA KVINNA AF FOLKET

VERKLIGHETSBOMAN AF CHR. JANSON

Apachen höll på att utsöta ett skri i raseri, han ryckte knifven ur sin höf och svängde den med ett brett strätt. Cyprienne stände högt. Skulle hon för att rädda sitt unga lif göra den röde djävulen till viljes? Nej, nej, hon bar Hellmuths bild i sitt hjärta, hon ville ej tillhöra någon annan än honom.

— Ålska mig, skrek Santi ännu en gång — därpå lög ett skri genom tältet, sedan blef det tyst, man hörde endast ett sakta stönande liksom från en döendes läppar.

Utanför var allt tyst, apacherna hade dragit sig tillbaka till sina tält, lagervärdarna hade brutit ned, man hörde endast det entona ljudet af takternas steg i klyftan.

FEMTIOSTJÄTTE KAPITLET.

Angreppet.

— Har mycket är klokkan, Parker, är det redan till?

— Ja, min prins, vi måste bryta upp, svarade sjömannen, som stod lutad öfver prinsens läger. På ett litet afstånd från honom sofvo de båda unga jättarna.

Vid elden, som underhållits hela natten, satt fru Rosie Broker sysselsatt med att koka kaffe.

— Sig upp, mina herrar, sade den lilla taekka amerikanskan, — kaffet är färdigt, och kaffe måste vi dricka, innan vi börja detta svåra förehavande.

— Strax, fru Broker, ropade prinsen åt henne, — men hur är det faktiskt, Parker? Ni sätter på er en så betänklig min, har någonting hänt? Tror ni i ke att det skall bli möjligt att aflägsna ett besök i apachelagret?

— Jo, för all del, sade styrmannen, — vi behöfva ju endast öfver-skrida floden och skola då befinna oss i indianlagret, men — jag är mycket bekymrad för Bob.

— För Bob — hvar är gossen?

— Ja, det må himlen veta, suckade styrmannen. — Som ni vet, gick han sin väg, i den afsikten att rekognoscera terrängen, då vi lade oss att sofva, men han har tyvärr ännu ej kommit åter.

— Icke kommit åter, ropade prinsen, — när gick han då?

— Vid midnatten, och nu är klokkan två, sade styrmannen.

— Kors för tusen, ropade Hellmuth, — då har han varit borta fem timmar, vi måste söka efter honom.

— Det har jag redan gjort, min prins, svarade Parker, — jag har redan varit på benen två timmar och har letat längs med flodens strand, men förgäfls.

— Det var mer än ledsamt, sade prinsen, — han måtte väl aldrig hafva fallit i apachernas händer.

— Jag fruktar det nästan, sade Parker, — han har kanske vägat sig för långt fram, de röda djäflarna ha kanske spionerat på honom och tagit honom tillfångna. Man kan ju äfven tänka sig en annan möjlighet, men den skulle vara lika sorglig. Han kan hafva stigit miste och fallit i floden, vågorna ha då fört honom med sig och —

— Men Bob var en förtärfilig simmare, ropade Hellmuth, — han skulle väl kunnat arbeta sig upp ur vattnet.

— Ja, min prins, vi kunna tyvärr endast anställa gissningar och måste väl börja med vårt förehavande utan gossen, ty ni är väl ej hågad att uppsöka det?

— Uppsökta det — på inga villkor, ropade prinsen, — jag har länge nog plågats af medvetandet om att Kåthehen varit i dessa röda djäflars våld, nu skall jag aningen befinna henne eller dela hennes öde.

— Kaffet väntar, mina herrar, ropade Rosie Broker ännu, — skynda innan det kallnar!

— Och våra ättor sofva ännu, sade prinsen med en blick på de två unga männen, som snarkade så att man kunde tro sig vara i närheten af ett sägverk.

— Hallå, Peter, vakna, ropade Parker, — nu skola vi angripa de röda bofvarne och visa dem, hvad tyska gossar förmå.

— Må hin göra frikassé af apacherna, ropade Parker och zungade simmen ur äggen, därpå väckte han Paul, och snart satta de fyra riddaren kring den sjöande kaffepannan, och fru Broker hällde den bruna drycken i deras bagare.

— Låtom oss nu bryta upp, sade Hellmuth, sedan kaffet med tillhörande nygräddade majskakor inmundigats, — vi låta väl våra saker ligga kvar här. Antingen segra vi, och då skola vi väl kunna hinna hämta dem, eller duka vi under, och då kunna de ej gagna oss till något.

— Och hästarna?

— Den binda vi här vid träden och låmma dem tillräckligt rådrum för att röra sig, i natt kunna vi ju ändå icke begagnas dem.

— Nej, svarade Parker, — nu gäller det endast att sätta öfver floden.

— Till hvilket ändamål vi icke ens ha en båt, utan måste anförtra oss åt floden, som Peter och Paul de senaste dagarna timrat ihop af unga tallar.

— Men som nog skall föra oss rätt och säkert öfver floden, inföll Peter.

Sedan männen en gång under-sökt sina vapen och försett sig med den behöfliga ammunitionen, bröto de upp. Äfven Rosie Broker var beväpnad med ett gevär och en knif. Efter en halftimme anlände det lilla skilskapet till floden. Det var mör-

natt omkring dem. Peter och Paul släpade fram floden, som logat dolt mellan skären och färdade ned den i tättast så tyst som möjligt.

Parker stötte från land, sedan sålde intagit sina platser, och floden bars framåt af strömmen, som nästan lodade att föra bort den, men Parker, den öfvarde sjömannen, lyckades hålla farkosten mot strömmen och arbeta den ut ur densamma.

Plötsligt gjorde Hellmuth en rörelse och pekade på ett litet mörkt föremål, som flöt på vattnet. Peter lutade sig ned och tog upp det, just som det passerade floden.

— En mössa, sade Peter.

— O min aning, utbrast Parker och ryckte åt sig mössan, — se här, prins, vår stackars Bob har drunknat — här håller jag hans mössa.

— Stackars Bob, mumlade prinsen, den käre, trogne gossen har dött i sin tjänst, han har kanske uppfattat sig för oss alla!

Det drojde ej länge innan man nådde den motsatta stranden.

En svår del af vår uppgift har lyckats, sade Hellmuth, — låt oss nu göra floden fast så godt som möjligt, och ni, fru Broker, stannar här för att bevaka vår farkost.

— Skall jag stanna här, invände Rosie, — uppriktigt sagt är det ej mitt minne, min prins, jag skole mycket hellre vilja taga del i striden.

— Fru Rosie, svarade prinsen, — vi ställa er tvärtom på den farligaste och viktigaste post, ty af flodens lör var riddning. Vi måste återvända på den, skulle det ej vara möjligt, skulle vi vara räddningslösa förlovet, ty det finns för oss ingen annan väg ut ur klyftan. Stanna därför vid floden, och om ni ser någon ting miss-tänksamt, så utstöt genast ett fågel-skri, ni är ju en mästare i att härra fåglar!

— Ingen skall få taga floden ifrån mig utan att först taga mitt lif, svarade fru Broker.

Lef väl, tappra kvinna, sade Hellmuth och räckte henne handen, — om Gud vill träffas vi åter.

Kasta er till marken, hyskade Parker i detsamma — där kommer en indian — han går utan tvifvel till floden efter vatten, men han får ej vånda åter, om han sett oss.

Alla kastade sig genast ned på sanden; den röde krigaren närmade sig långsamt. Han tycktes ej hafva bråttom, ej heller bar han något käll till vatten. Han tycktes till och med ej hafva någon knif, apacherna kände sig alltså fullkomligt trygga.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

— Visst inte, svarade Parker, — hvarför utgjuta blod i onödan. Låt honom lugnt komma närmare, men då måste någon kasta honom till marken och snöra ihop strupen.

— Skola vi skjuta på honom som på en tjurf., frågade Peter.

den där långa räkeln apacherhöf-dingen låg henne ja ej vara i fred, och man kan väl ej förväntas öfver det, ty hon är ju en förtjusande flicka — ja, ursäkta, min prins, att jag utläter mig så där om ers höghets fastnöd, men nu har hon ju i alla fall blifvit fru Santi, "Hvite Falkens" squaw, och han har fört henne till sitt tält, som på god tyska kallas wigwam, och där finns hon för tillfället; någonting mer kan jag ej meddela er.

Hellmuth kände sig så knäsvag, att han måste stöja sig mot Parker.

— Lagna er, hyskade denne, — denne mans konfysa meddelanden betyda säkerligen ej mycket.

— Tvärtom, stönade Hellmuth, — jag vet tillräckligt, jag har kommit för sent, jag skall rädda Kåthehen, men icke åt mig själf, jag skall få återse henne, men icke mer som den ljuftva, jungfruella varelsen, jag ålskade.

— Nej bör nu, prins, utbrast Parker förargad, — hur kan ni hysa en så förbaskadt tokig åsikt om saken. Ja, ursäkta min häftighet, men hvad veta vi då — ingenting annat än att den fördömda apachen — må blixten träffa honom — förr fröken Kåthehen till sin wigwam. Tror ni då verkligen att den hjältedömda flickan icke har försvarat sig, tror ni icke att hon blifvit på en list för att fördöja det förfärliga? Jag vill vägga mitt hufvud på att ni återfinner henne lika ren och oskyldig som ni lämnat henne, men nu gäller det sannoligen att handla beslutsamt.

— Ni har rätt, Parker, förlåt mig att jag ett ögonblick kunde glömma mig själf och min plikt, sade Hellmuth. Därpå vände han sig mot Broker och frågade: — Hvar ligger höfdingens tält?

— Där borta, sade Broker och pekade åt klyftans andra ände, — där står detta lastens tempel. Skulle vi icke genast kunna hitta eld på det? Ah, hvarför finns det icke något in-sekspulver, som kan användas mot apacherna — hvilken idé — jag skall kunna stå där uppe på klippor och skjuta och spruta i ett kör, och apacherna skulle stupa som lopporna, när de jagas ut ur bidden. Ack, om jag kunde få upplevda det — det vore härligt!

— Nå, nå, sade Parker, — jag tänker våra kullor skola göra samma verkan som ett insekspulver.

— Våra kullor, svarade Broker med en halfbeträdd blick på den lilla skaran, som omgaf prinsen, — ja, ers

EDGAR & SWANSON

BEGRAFNINGSBYRÅ

PHONES: G. 375.—F.R. 1008

398 Logan Avenue, Winnipeg.

Björnson & Brandson

LÅKARE

OOR. WILLIAM & SHEEBROOK

Mottagningstid: 2-3, 7-8 a. m.

Bostadstelefoner: Garry 321 Garry 793

D. R. C. MACLEAN

L. L. B.

ADVOKAT OCH SAKFÖRARE